Savaitinis Laikraštis
Žvaigždė
Ineina kas Petnyčia.

Kaina metams:
Amerikoje ir Kanadoje . . 2 dol.
Lietuvoje ir kitur . . . . 4 rub.

Korespondencija ir pinigus siunčiant adressas:
„ŽVAIGŽDE"
3654 Richmond St. Philadelphia, Pa.

The Lithuanian Weekly
Žvaigždė
(The Star)
Published by
MILUKAS & CO
Every Friday at Philada

Yearly subscription $2.00
Advertising rates on application

All communications should be addressed:
"ŽVAIGŽDE"
3654 Richmond St. Philadelphia, Pa.

Amerikos Lietuvių Katalikų Savaitinis Laikraštis

Entered as second class matter March 8, 1909 at the Post Office of Philadelphia, Pa., under the act of March 3 19[illegible]

„Published and distributed under permit (No.833), autorized by the Act of October 6, 1917, on file at the Post Office of Philadelphia, Pa. By order of the President, Will H. Hays, Postmaster General.

Nr. 3 PHILADELPHIA, PA. & NEW YORK CITY, 20 D. SAUSIO (JANUARY), 1922 M. Metai XXII.

LYGA NEGALI IŠRIST VILNIAUS KLAUSIMA.

Geneva, sausio 13 d. — Siandien Tautų Lygos Taryba parodė savo bejiegę Vilniaus klausimui išrišti ir, apleidus tą dalyką, paėmė svarstyt rytinės Korelijos ir šiaurių Rusijos ginčus. Taryba pavedė Vilniaus reikalą išspręsti patiems besiginčijantiems — Lenkijai ir Lietuvai.

Korelijos klausime, Suomijos atstovas skundėsi, kad Rusijos Sovietų Valdžia apkrovus korelijiečius sunkiausiomis taksomis ir įvedus tenais baudžiavą, t. y. priverstinus darbus. Korelijiečiai jautęsi priversti pakelti ginklą prieš savo engėjus.

Maskva, sausio 17 d. Bolševikų Užsieinių Ministeris Čičerin, pareiškė, kad Sovietų Rusija nepaisys pašalinių patvarkymų Suomų—Rusų ginče delei Korelijos. Iš Suomijos pareikalauta nusiginkluoti ir išduot Rusijai visus Korelijos maištininkus besislepiančius Suomijoj, taipgi, kad Suomija atlygintų Rusijai už visas korelijiečių revoliucijonierių padarytas jeibes ir atiduotų visus savo ginklus.

—o—

SU MAISTAIS PATIKTA ANGLIJOS SOSTO INPEDINI 3.

Madras, Indija, sausio 13 d, Atvykusi čion svečiuosna Anglijos sosto įpėdini patikta su maištų demonstracijomis, kuriose, įsimaišius policijai, tapo daug žmonių sužeista. Už sukilimus kaltinama Gandhi'o pasekėjai, kurie kurstė savo tautiečius, čiabuvius, neit pasitikt princo.

—o—

2250 ČIABUVIU NUŽUDYTA INDIJOJ.

Delhi, Indija, sausio 17 d. Valdžios pranešimu, pastaruose čiabuvių moplah sukilimuose 2250 žmonių tapo nužudyta ir 5700 pasodinta į kalėjimus.

—o—

VOKIETIJAI PRATESTAS LAIKAS ATSILYGINIMUI.

Cannes, sausio 13 d. — Talkininkų atlyginimo komisija savo konferencijoje šiandien nusprendė duot vokiečiams daugiau laiko latsilyginti savo karo skolas. Tame pratęsimo laike Vokietijos valdžia privalo išmokėt kas dešimtą dieną po 31,000,000 markių auksu. Pirmutinė išmokestis turi būt padaryta sausio 16 d. š. m.

—o—

LENNIN'O NAUJA MINISTERIJA.

Ryga, Latvija, sausio 13 d. — Rusijos premieras Lennin'as suformavo savo naują ministerių kabinetą, anot čia gautų iš Maskvos oficijalių žinių. Ministeriai beveik visi tie patįs, ką buvo pereitą metą.

Tik nauja komunistų taryba iš septyniolikos narių susidedanti daugiausia iš pačių rusų.

Leon Trotzki, karo ministeris ir Schmidt yra žydai, Dzeržinski — lenkas, ir Stalin, tautinės mažumos ir darbo bei kaimiečių inspektorius yra gruzinas.

—o—

KRIZIS PRANCUZU MINISTERIJOJ.

Pastaromis dienomis Prancijos premieras Briandui rezignavus, pavesta suformuot naujas kabinetas buvusiam prezidentui, Poincare, atkakliausiam Vokietijos priešui. Italų laikraštis Epoca rašydamas apie šią Prancūzų ministerijos permainą, sako, „Poincare'o sugrįžimas premieru reiškia Prancijos užsispyrimą išgauti sau teisę įsigriauti Vokietijon ir aneksuoti Ruhr'o sritį."

„Popolo Romano" šaukia, kad „Poincare'o pavojus apsireiškia ant Europos regračio".

Toje temoje rašydamas „Corriere d'Italia" perspėja prancūzus, kad „nei Suvienytos Valstijos, nei Anglija, nei Italija nepataikausiančios Prancijos imperialistiškiems norams".

—o—

Rymas, sausio 18 d. Popiežius Benediktas susirgo.

—o—

Buffalo miesto gatvėse pastaruoju atrasta aukso smelis iškasimuose.

AIRIJA GALUTINAI PASIRAŠE SUTARTI SU ANGLIJA.

Dublinas, sausio 16 d. — Po septynių šimtmečių Airijos kovai su Anglija už laisvę Airija laimėjo. Siandien liuosa Airijos valdžia įėjo į Dublino rumą, jau ne su geležiniais pančiais ant rankų, kaip ligi šiol, kad budavo, (kur airiai kovotojai būdavo kalinami), bet kaipo savininkai. Anglijos paskutinysis vice-karalius perdavė kontrolę Mykolui Collins'ui, Airių laisvos valstybės viršaičiui.

—o—

12 SUŽEIDE EKSPLIOZIJA.

Philadelphijoj, vakarinėj miesto daly, panedėlio (sausio 16 d.) nakčia sprogo penkiasdešimts svarų dinamito ir 200 juodojo parako prie tiesiamo gelžkelio, Fifty seventh ir Lansdowne Ave. gatvių. Tik per plauką išnešė gyvasti 100 mokyklos vaikų bežaidžiančių netoli gelžkelio. Eksplziozija buvo tokia didelė, kad aplinkiniai namai visi tapo apgriauti ir mažiausia dvylika žmonių sužeista.

—o—

22 ŽMONES NUDURTI MAISTE.

Havana, sausio 17 d. — Siandien dvidešimts du neunijistai darbininkai tapo mirtinai nudurti uosto darbuose, kur šimtai unijistų darbininkų stengiasi panaikinti neseniai įvestą atdaros dirbtuvės sistemą, tai yra, kad būtų ten priimami ir neunijistai.

—o—

AMERIKOS GINKLAI PALAIKO VERGIJA(?)

Londonas, sausio 17 d. Abyssinija tai vienintelė šalis, kur viešai palaikoma vergija., Sostinėje Adis Abeba yra daugiau vergų nei liuosų žmonių. Britanijos legacija pilna vergų, kuriuos laiko legacijos personelius. Tuos vergus, anot Westminster Gazette'os, gaudo, taip vadinami, vergų endelninkai. Ten vergui negalima nei pabėgti, nes tie endelninkai argu perkupčiai juos sugauna ir vėl grąžina savininkui. Tokiai vergų perkupčių nedorai kovai su nelaimingais vergais ginklų parūpinant vien Amerikos Suv. Valstijos. Prancija, Anglija ir Italija 1919 meto sutartimi apsiėmė neparistatyti ginklų Abyssinijai, ir dabar tik viena Amerika Abysisnijos vergijos palaikytojus aprūpina visokia amunicija. Minėtas laikraštis, užbaigdamas straipsnį šiame klausime, sako: „Kas galėtų tikėtis matyt 1922 mete 10,000 naujai sugaudytų vergų maršuojant viename būryje į savo ilgų metų nelaisvę?"

—o—

Paryžiaus, sausio 18 d. Premiro Poincare didžiausia rūpestim bus kątobuliausias prirengimas Prancijos karei.

Viešas Laiškas.

GERBIAMA „ZVIAGZDES REDAKCIJA.

Nebuvau iki šiol Jųsų prenumeratoriumi. Pastarais laikais mano dome atkreipė į Jųsų laikraštį tankus užsipuolimai ant Jųsų redakcijos tuose mūsų laikraščiuose, kurie patys sau pagyrimus rašo už katalikiškumą. Taigi nuo savo pažįstamų gavau tuos įtariamus „Zvaigždės" numerius, anuos perskaitęs persitikrinau, kad „Zvaigždė" tulų peikiama yra vien už tai, kad ji drįsta neslėpti, bet parodyti teisybę ir kad nuo tokio parodymo teisybės nekuriems p. veikėjams teip nejauku darosi, kad anie, neturėdami argumentų, griebiasi prašČiausių koliojimųsi.

Žinodamas tą Jųsų redakcijos pilietišką drąsą, norėčiau per „Zvaigždės skiltis iškelti aikštėn dalyką, kurio gvildenimą keliems publicistams patarinėjau, bet anie man atsakė, kad nors mano teisybė esanti, vienok išto daugel gali įvykti nesmagumų teip rašytojams kaip ir redakcijoms. Opus tai dalykas, kurio daugelis mūsų vengia viešai iškelti, nors privačiai tankiai tą apgailestauja, tai mūsų „Lietuvių Informacijos Biūro, dabartinės Lietuvos atstovybės globoje esančio, kone visiškas užmigimas, baisiausias neveiklumas. Pabriežiu čia aiškiai, kad gerbiu Lietuvos atstovą Amerikoje p. Carneckį, suprantu ano padėjimo sunkumus ir keblumus. Žinau gerai, kad p. Carneckis neturi laiko pats užsiimti informavimu Amerikos spaudos apie sunkių sunkiausius Lietuvos respublikai anos priešų daromas kliutis. Bet ir p. Vileišis, p. Carneckio pirmtakūnas, tokius, jei ne sunkesnius vargus, vargo. p. Carneckis daug daugiaus pagelbininkų turi, nei jo pirmtakūnas. Gerbiami p. dipliomatai, po p. Carneckio globa, už Lietuvos respublikos reikalų apgynimą dideles algas gaudami, kaip antai ponai. Mastaskas, Slikas, Vinikas, Bielskis ir anų menkesniejie padėjėjai, moka angliška kalbą, kiti geriau nei lietuviška. Kodėlgi anų veiklumo Amerikos spaudoje visai nesimato?

Pavyzdin jenerolas Želigóvskis susikompromitavęs savo kruvina istorija su Vilniaus moksleiviais, moksleivėmis ir prieglaudų kūdikiais, tūlam laikui pabėgo iš Vilniaus. Lenkų Informacijos biūras tuojaus tą išnaudojo Amerikos presoje. Net įvedamuose rimtų laikraščių straipsniuose pradėta rašyti, kad lenkai apsimalšino (žiūr. Sings of Healing" N. Y. Times), supranta savo klaidas. Lietuvos Informacijos biūras nematė reikalo Amerikos presą informuoti, kad visa Zeligovskio kariuomenė tebelieka Vilniuje ir spaudžia vietos gyventojus. Neteko matyti, Amerikos presoje pėdsakio didelių pastangų daromų Lietuvos respublikos Informacijos Biūro ir prieš Varšavos imperialistų daromus neva Vilniaus Seimo rinkimus. Ir dabar, kada Amerikos presa pranešė, juog Vilniaus rinkimai pasibaigę Varšavos naudai, neteko matyti oficijalių pranešimų iš Lietuvos respublikos informacijų biūro, nušviečiančių tą dalyką tikroje šviesoje.

Paklausus man vieno laikraštininko, kągi daro mūsų dipliomatai, tylėdami tokiose aplinkybėse, ans man ciniškai atsakė: „rūko havana cigarus". Girdi, ką nori Tamsta geresnio, jei toks p. Saliūnas, viršaitis baltimoriškės Bendrovės, tiek ergelių terp Amerikos lietuvių katalikų sukėlusios, kuris viešai grasino atstovo Carneckio sušauktoje konferencijoje apdaužyti žandus savo kritikams, o dabar yra Lietuvos misijos užtikėtinu darbininku. Insivelsi, girdi, tik be reikalo Tamsta į daug nemalonumų iškeldamas tokius klausimas.....

Suprantama, kad ans laikraštininkas teisybę man sakė, bet reikalo opumas ir svarbumas man ramybės neduoda.

Nužemintai meldžiu „Zvaigždės" redakcijos padėti man pakelti balsą, kuris pasiektų Lietuvos Respublikos Amerikoje augšto Informacijos Biūro ausis ir prikeltų aną iš kelių mėnesių saldaus miego. Laikas, jau laikas kreiptis į Amerikos apšviestuniją ir parodyti anai lenkų darbus tikroje šviesoje.

Dzūkas.

Šmugelio klausimas Seime.

„Lietuvių Balso" N. 21 prof. Voldemaras rašo:

„...Mums asmeniškai retai tenka lankytis Seime ir mes visada iš jo išeinam labai apsivylę. Bet nėkados gal neteko tiek apsivilti, kiek per šį šmugelio posėdį. Juk čia buvo pastatytas ne politikos klausimas, del kurio gali būti įvairių nuomonių, bet paprasčiausio padorumo, kur negali būti dviejų nuomonių. Ir mums labai skaudu, kad kaip tik šiuo klausimu vyriausybė nepadarė reikalingo jautrumo ir duos dar kart progą įtarti save tuom, kad stengiasi nuslopinti bylą.

Plačiai juk žinoma, kad suturėjus krašto apsaugos ministeriui tris vagonus Jonišky, kabinete buvo pakeltas klausimas apie atidavimą teisman... prof. Simkaus, kam jis suturėjęs šiuos vagonus. Jo pasielgime numatyta buvo priešingas įstatymas sauvalingas pasielgimas.

Tos nuomonės buvo teisingumo ministeris Karoblis, žydų ministeris Soloveičikas, d-ras Purickis ir finansų viceministeris Dobkevičius.

Dabar Seime kabineto galva d-ras Grinius pasakė, kad d-ro Purickio nusidėjimo didelio nėsą. Jis padaręs tik tą, ką kabinetas tik beruošęs dar daryti. Kabinetas mat norėjęs įnešti Seiman įstatymo sumanymą apie Rusijos badaujančių šelpimą, gi d-ras Purickis jau pradėjęs vykinti šį būsimą įstatymą. Bet tik jis užmiršo pridurti, iš kur gi užsienių ministeris ėmė tam reikalingą kreditą?... Iš kabineto einančiomis žiniomis, valstybei sulaikytosios

prekės nekainavę nei skatiko. Tai kieno pinigais visa tai supirkta? D-ras Grinius nepasirūpino šio klausimo nė pastatyti.

Ir vėl prekių rūšys. Kauno muitinės viršininkas laišku, kurs neseniai buvo įdėtas mūsų laikraštv, paaiškino, kad muitinė prekių rušies nė nežinanti, nes kraunant vagonus jos valdininkų nebuvo, bet Maskvoj sulaikytuose vagonuose daug rasta spirito, Jonišky sakarino, kokaino. Ar gi tų dalykų reikalingi badaujantieji?

Bet mus turėtų raminti vienas ministerio pirmininko pareiškimas: byla atiduota teisman. Jis galėjo pasakyti, kad jis nežino lygiai nieko bylos esmėj, bet paveda ją teisnui, kurio dalykas susekti gryną tiesą ir pasakyti kraštui savo nutarimą.

Sie žodžiai mus nuramintų, jeigu vyriausybės darbai jiems pritartų. Tik to mes nematome. Juk teisnas gali tik tada atlikti savo uždavinį, jei visos kliūtys jo veikimui bus pašalintos. To nei vyriausybė nei Seimas kaip tik nepadarė. Imkime svarbiausį kol kas kaltininką, užsienių ministerį d-rą Purickį. Jis yra Seimo narys ir kaipo toks neliečiamas. Pas jį gali būti daug dokumentų šioj byloj, bet tardytojas negali jų gauti, nes jis ne liečiamas. Prieš kiekvieną tardytojo žingsnį jis gali pastatyti neperlipamą neliečiamybės sieną.

Toliaus, kaip gali tardymas surinkti žinių Berlyne ar Maskvoj? Vien tik pavedus tų miestų atstovams surinkti apie šmugelį žinių. Bet kas yra Berlyno atstovas? Gi tas pats d-ras Purickis. Vadinasi tardytojas turėtų jam rašyti tokį maž daug laišką: prašau d-rą Purickį ištirti, ar kaltas d-ras Purickis ir esanti jo žinioj atstovybė šmugelio varyme?

Tas pats su Maskva. Tardytojas turėtų rašyti p. Baltrušaičiui, prašydamas ištirti, ar kaltas p. Baltrušaitis ir jo žinioj esanti atstovybė šmugelio varyme.

Aišku, kiek žinių galėtų tardymas surinkti šiuo keliu. Kito būdo tardytojui nėra gauti menkiausios žinutės apie tą, kas darosi Maskvos ir Berlyno atstovybėse. Gal kam pasirodys, kad jis pats gali tenai nuvykti. Bet taip manant užmirštama, kad kiekvienas tardytojas surištas savo apygardos sienomis. Tegu sau būtų net vienas ypatingai svarbiems reikalams tardytojas visai Lietuvai, tai Berlynas su Maskva jam vis tiek nepasiekiami dėlei tos menkos priežasties, kad jie ne Lietuvoj.

Vienintelis būdas gauti iš Maskvos ir Berlyno žinių buvo siųsti tenai nepaprastą reviziją, ir tai ne vyriausybės nuožiūra, o tam tikru įstatymu. Toki revizija turi turėti teisę peržiūrėti ne tik visas atstovybių knygas, bet išimti privačią tarnautojų korespondenciją, pašalinti valdininkus iš vietos tuojau ir t.t.

Nei krikščionys, nei liaudininkai nepanorėjo eiti šiuo keliu. Kodel?-, jų paslaptis. Bet visai Lietuvai aišku, kad jie, pavesdami teismui ištirti visą šmugelio bylą, visai nedavė jam galimybės gauti tikslų vaizdą to, kas dėstisi Berlyne ir Maskvoj ir tik nepilną galimybę pačioj Lietuvoj.

Sis nenoras atvirai rodėsi krikščionių bloko kalbose. Visos Krupavičiaus kalbos esmė buvo, kad nereikia kalbėti apie šmugelį konkrečiai, bet in abstracto. Ir jis kalbėjo, kad esą šmugelio Voketijoj, Prancijoj ir kitur. Dar keistesnis buvo kitas kalbėtojas p. Tumėnas. Jis norėjo duoti šmugelio juridinę konstrukciją, bet tik parodė, kad jis pats labai menkai žino veikiančius Lietuvoj įstatymus. Svarbiausis gi jo argumentas buvo, kad šmugeliu užsiima netik jo partijos žmonės, bet ir socialdemokratai. Kada šie trikšmingai pradėjo reikalauti pasakyti šmugelninko vardą, tada jis pareiškė negalįs to daryti iki tol, kol nesužinos, ar tas šmugelis daromas geru ar blogu tikslu, vadinasi skelbiama teoriją, kad tikslas viską pateisina. Be to išmetinėjo socialdemokratams, kodel jie neįneša interpeliacijų dėl kito šmugelio ar kaip jis tę vadino kokius tai dalykus iš Siaulių, lyg jis pats neturi priedermės interpeliuoti vyriausybės, jei ką žino esant blogai.

Gal geriausia iš visų debatų kalba buvo atstovo Cepinskio. Joje traukė saviep daugiausiai žmoniškumas. Inprastas daiktas, kad visi spardo ir spiaudo buvusius žmonees, vakar dienos galinguosius. P. Cepinskis ne tik to nedarė, bet atvirai prisipažino, kad mylėjo d-rą Purickį už daugelį gerų pusių, kad jam skaudu matant jį įmaišytą šmuglia viman.

To žmonškumo pas krkščionis kaip tik nebuvo matyti. Jie daugiau bandė suversti atsakomybę ant mažesnio žmogaus, kaip p. Vaitiekūnas, kurs gali būti kaltas tik tiek, kad pildė Purickio neteisėtus įsakymus ir mažai tesiskyrė nuo kitų Purickio bendradarbių, kaip Balutis ar Klimas.....

Pasakymas: ,,teismas viską ištirs'', ir nedavimas jam reikalingų priemonių visiems tegalės rodytis, kaipo noras nuslopinti bylą. Bet to maža. Nei krikščionys, nei liaudininkai nerodė nė mažiausio susirūpinimo ar noro kovoti su šmugeliu. Niekas iš jų nereikalavo įvesti aštresnių bausmių už šmugelį, kad jį bent sumažinus, nes pašalinti galutinai negalima bus....

D-RAS PURICKIS APIE SAVO ATSISTATYDINIMA.

Vašingtonas, I. 12 d. (Elta) Išeinančiame Kaune laikraštyje ,,Aidas'' 293 N. d-ras Purickis pasikalbėjime su to laikraščio bendradarbiu taip sako del savo atsistatydinimo: ,,Jau seniai subrendo manyje mintis atsisakyti nuo užimamos Užsienių Reikalų Ministerio vietos. Apie šitą savo mintį aš jau anksčiau esu kalbėjęs. Dar į kabinetą eidamas aš paėmiau iš atitinkamų asmenų pasižadėjimą raštu, kad prabuvęs kabinete tris mėnesius, aš turėsiu teisės by kokiu laiku pasitraukti; Dabar aš taja teise ir pasinaudojau.

,,Vyriausia priežastis, kuri mane pastūmėjo paduoti atsistatydinimo prašymą, buvo toji padėtis, kuri susidarė po d-ro Rosenbaumo kelionės Varšuvon. Ministerių kabinetas pasisakė, kad jis negali nešti atsakomybės už p. Rosenbaumo kelionę, kurią kabinetas skaito aiškiai Respublikai kenksminga. Visą atsakomybę kabinetas uždėjo ant manes, kaltindamas mane, kad aš žinodamas apie tą kelionę nesiėmiau priemonių, kad jos neleidus, ir pertai aš tapau kaip ir kaltininku visų galimų iš to išeiti pasekmių. Tokia tai padėtis ir privertė mane paduoti atsistatydinimo prašymą.''

D-RAS PURICKIS APIE SULAIKYTUS JONIŠKYJE VAGONUS.

Vašingtonas I. 12 d. (Elta) Buvusis Užsienių Reikalų Ministeris d-ras Purickis savo pasikalbėjime su laikraščio ,,Aidas'' bendradarbiu į pastarojo pastatytą klausimą, kokį jis turi sąrašį su paduotaja socijaldemokratų interpeliacija atsakė; ,,Tai ir parodys tardymas, kuris dabar yra vedamas. Kiek man yra žinoma, produktai mūsų vyriausybės buvo pažadėti badaujantiems dar vasara. Bet siuntiniai susilaikė, nesant dar nusistovėjusiam susisiekimui. Dabar, kuomet mūsų Atstovas Maskvoje antru kartu pareiškė, kad Lietuvos Vyriausybės vardu yra nutarta nusiųsti badaujantiems vagoną cukraus ir vagoną miltų, aš asmeniškai pareikalavau, kad tas būtų greičiau pasiųsta. Atvykęs tuo tikslu žmogus iš Maskvos greitai visa surengė. Miltai, kurie yra apmokami išvežamuoju muito mokesniu, Finansų Prekybos ir Pramonės Ministeriją buvo nuo to mokesnio atleisti, išduodant tam tikrą leidimą. Trečias gi vagonas buvo duotas mūsų Atstovybės reikalams. Tame vagone buvo gabenami jai produktai ir kažkoki privatiniai kroviniai paprastąja tvarka. Kadangi ant tų krovinių nebuvo uždėta kurjero antspaudo, todel tuo pačiu Ministerija neima jų ant savo atsakomybės ir būdami apmokėti pervežamuoju tranzito mokesniu, jie negali būti skaitomi kontrabanda. Buvimas gi jų vagone vargu ben galėtų būti skaitoma kaž kuo nelegaliu, nes reikia manyti, kad asmenys, siuntusieji juos, naudojosi tuo vagonu tiktai su tikslu greitesnio pristatymo į skiriamąją vietą.

Stai kas man yra žinoma šioje byloje ir kaip šau vaizdenuosi josios esmę. Visa kitą parodys tardymas kuris sugebės nustatyti kiek siuntimo faktas prasilenkė su legališkumu ir kiek surišti su tuo asmenys yra kalti ar ne.''

Žinios iš Lietuvos.

(,,Žvaigždės'' korespondento prisiųsta.)

SINTAUTAI. Žmonės rūpinasi, kas bus daryta su giria. Medžiai pabrangsta, jų gauti nepadegusiam begalo sunku. Trobą—lūšną turint, nors ėmęs ir verk—nėr kuo taisyti.

Kirtimai girių skiriami dideli, kaimiečiai nesugeba įkainuoti visos, antra, trūksta pinigų. Kompanijos pirkimui tverti nepratę, taip ir žiūri kai svetimi tautiečiai pinigingieji girias graibo ir Nemunu žemyn plukdo su didelausia mūsų darbininkų, ūkininkų ir valstybės skriauda. Cia žydus pirkikus galėtų pravaryti tik amerikonai su doleriais. Jei ne kitaip tai nors tarpininkaujant žmonėms. Paimtų, sakysim, kelis stambius kirtimus (kaip valdžia vadina, biržes) ir susmulkinę dalelėmis parduotų norintiems. Dar geriau, kad girių plotus paėmę lentpiūvėms perdirbtų ir tik pagamintą medegą užsienin leistų kas naminei apyvartai nereikalinga. Valdžia, senaisiai įstatymais vaduodamasi, negreit valdininkų šeiminkavimą atmainys, o tuo tarpu milijonai išgaruoja, antri milijonai plaukia žydų kišenėsna, iš kur Lietuvos saulelės neišvys, nebent rūdys, nuotrupos. Žydai — piliečiai tik kol auksino nereik duot, o tikisi ji gaut. Kuris su žydu reikalo neturėjo, tik tas žydą sėbru šaukia.

BANKU SEZONAS.

Bitės vasaros laiku, berengiant žiemai lizdus, pirmiausia išveja iš avilio tranus. Tranai medaus daryti bitėmis nepadeda, tik medų suėda. Todel išnaudotojų žiemai nereik — išveja.

Tokiais žmonijos išnaudotojais pavadinčiau bankines kontoras, bankų skyrių skyrelius. Tų bankų—lygu amaro priviso ir Lietuvoj devynios galybės. Marijampolėje bene 4 ar 5, Naumesty nuskurusiam dvi, o Kaune tiek ir tiek. Ir kam taip daug? Ugi piniginei spekuliacijai. Abromkė pramoko aritmetikos trupmenų, iš dviejų svainių susiskolino pamatinį kapitalą — ir jau skelbiasi banko kontora. Visi žydukai, skarmaliai — jų agentai, landžioja po kaimus ir ,,uodžia, kam kas parsiuntė kokį dorelį. Už pusę kainos perka ir nešą į savo kontorą, iš visų kontorų suplaukia į centrinę ir važiuoja doreliai iš rankų į rankas, kol paklius į stambiųjų finansų dėžes (suprantama ne Lietuvos, tik Vokietijos Lietuvoj tokių ,,tūzų'' dar nėr).

Turbūt, kuris organizmas silpnas, tai tuo grybai — parazitai ir riečia. Nuskurusioj, neįsigyvenusioj viešpatijoj visokiariopos rūšies išnaudotojų pilna. Austrijoj veik kiekvienoj miestelio gatvėj pamatysi ,,Wechselstube'', taip paskesniu laiku Lietuvoj net vaikščiojanti bankai atsirado — visa kasa, kvitos — žydo kišianiuje.

Amerikiečiai! nesiųskit nėvieno dorelio per žydų bankas. Yra savųjų perdaug, kam dar žydus išnaudotojus šelpti! J.

ELTA

1925 ,,F'' Street, N. W.,
Washington, D. C.

ATSISTATYDINO D-RAS GRINIUS(?)

Vašingtonas, I. 16 d. (Elta) Nepatikrintomis dar žiniomis atsistatydinęs Lietuvos Ministeris pirmininkas d-ras Grinius....

LIETUVOS DELEGACIJOS ŽENEVON SASTATAS.

Vašingtonas, I. 12 d. (Elta) Lietuvos delegacijos Ženevon sąstatas yra tokis: Pirmininkas, Lietuvos atstovas Anglijai, p. Naruševičius vice-pirmininkas, Lietuvos atstovas Sveicarijai, p. Sidžikauskas; Steigiamojo Seimo Sekretorius, p. Natkevičius; ir Seimo narys, p. Smulkštys. Sausio 6 d. Vakarų Politikos Departamento direktorius, p. Balutis, išvažiavo Ženevon. Delegacijos pirmininkas ir kiti nariai išvažiavo sausio 7 d.

TAUTU SAJUNGA NEISRIŠO VILNIAUS KLAUSIMO.

Vašingtonas, I. 14 d. (Elta) Sausio 13 d. Tautų Sąjungos Taryba svarstė Lietuvos ir Lenkijos ginčą del Vilniaus. Sąjungos Tarybos narys, p. Hymans'as referavo susidariusią padėtį šiame klausime nurodydamas, kad Lietuva ir Lenkija atmetusios Tautų Sąjungos pasiūlymą, todel Tautų Sąjungos rolė pabaigta ir Sąjunga neturi galimybės toliau svarstyti ginčo P. Hymanuas pasiūlė Tautų Sąjungos Tarybai apsvarstyti sekamus klausimus:

1. Kada bus atšaukta Tautų Sąjungos Kontrolės Komisija;
2. Būdus užkirsti kelią ginkluotiems susidūrimams tarp lietuvių ir lenkų kariuomenių,
3. Neitralinės zonos likvidavimą ir naujos demarkacijos linijos pravedamą;
4. Tautų mažumų teisių apsaugojimą dabartinėse sąlygose.

IS TAUTU SAJUNGOS TARYBOS POSEDZIU ŽENEVOJE.

Vašingtonas, I 14 d. (Elta) Sausio 11 d. Tautų Sąjungos Taryba svarstė Lietuvos, Latvijos ir Estonijos tautų mažumų teisių apsaugojimą. Sąjungos Tarybos pirmininkas, p. Cunha, referuos klausimą. Buvo Tarybos nutarta, kad pabaltijos valstybės turi susisiekti su Tautų Sąjungos sekretoriatu ir bendrai paruošti deklaraciją apsaugojimui mažumų teisių. Patvirtinimui tuo klausimu atitinkamo įstatymo paskirta šeši mėnesiai laiko.

MAZAI BALSAVO LENKU RINKIMUOSE VILNIUJE.

Vašingtonas, I. 14 d. (Elta) Vilniaus srityje Linkmenų valsčiuje iš keturių tūkstančių rinkikų balsavo Vilniaus Seimo rinkimuose tiktai šimtas septyniasdešimts. Panašia proporcija balsavo visam Svenčionių Apskrityje. Marcinkonių vlaščiaus Lydos apskrities nieks nebalsavo. Žmonių ūpas buvo labai nervingas. Daugelyje vietų lenkų agentai bijoję pasirodyti miniose.

TIESOS ZODIS VISUOMENEI.

,,Garsas'' N. 1 šių metų ant pirmo puslapio malonėjo parašyti ,,specijalį pranešimą'', kuriame sako, kad kun. Janušas buvęs šauktas pas vyskupą ant teismo, kad jau nebesąs Akrono lietuvių parapijos klebonu, gavęs užmokesnį už savo ,,gerus'' darbus nuo vyskupo, kad L. A. Pramonės bendrovė nuo 30 d. gruodžio išvaro kun. Janušą iš savo namo ir t. t... Delko ,,Garso'' štabas taip visuomenę informuoja, jeigu kurie dar nežinote, tai sužinosite vėliau. Tuom kartu ,,Garso'' suvedžiojamajai visuomenei turiu pasakyti šias teisybes: 1.) Pas jokį vyskupą niekuomet net iki šiai dienai nebuvau prasikaltęs ir nebuvau teisiamas. 2.) Siandieną, t.y. Sausio 9 d. 1922 m. nors ir pradedu rengtis kelionėn į Lietuvą, vienok dar tebeesu, kaip ir buvęs šv. Petro parapijos klebonu Akrone, Ohio. (po jurisdikcija J. M. Clevelando vyskupo). 3.) Kadangi gyvenau ir dabar tebegyvenu ne L. A. Pramonės bendrovės, bet savo name, todel ir iš to namo net nuo praeito pavasario ,,išvaro'' manę ne bendrovė, o t i k t a i ,,G a r s a s''. Teisybė, buvo pasikėsinęs prieš mano savastį ir Jo Mylista ponas J. S. Vasiliauskas, bet tik tiek ,,laimėjo'', kad ir teismo lėšas jis pats, nežinau, ar bendrovės ar Susivienijimo pinigais, gavo užsimokėti.

Su pagarba

Kun. A. Janušas.

DIDELĖS DOVANOS.

Siuomi pranešame gerbiamiems ,,Zvaigždės'' skaitytojams, kad kurie laike Sausio ir Vasario užsimokės metinę prenumeratą, gaus dovaną $1.00 vertės knygų; kas užsimokės už 2 metu iš kalno, tiems bus prisiųsta knygų 2-ju ir daugiaus dolerių vertės. Knygas gali pasirinkt kiekvienas iš ,,Zvaigždėje'' talpinamo kataliogo. Tai pigiausias būdas įgyti gerų skaitytmų ir tuomi pat patogiausia užsiprenumeruoti rimtą, visuomet teisybę skelbiantį laikraštį ,,Zvaigždę''. Te nei vienas nelieka šiems metams be ,,Zvaigždės''. ,,Zvaigždėje'' ypač šįmet tilps daug akyvu straipsnių bei šiaip jau žinių iš pačios Lietuvos, nes keli gabus ten rašytojai pasižadėjo mums sandarbininkauti. Taigi, meldžiami, pasiskubinkite užsirašyt ,,Zvaigždę'', kad galėtumėt dar gauti ir knygų iš mūsų knygyno.

,,Zvaigždės'' Red.

Ką Dostojevskio duktė rašo apie lietuvius.

Žmonėms paprastai įdomu išgirsti kaip svetimi apie juos mano. Kaip jie vertina, įdomu sužinoti, kokias savybes, blogas ar geras iš šalies pastebi. Ir iš tiesybės, iš šalies daug lengviau by ką pastebėti ne tik apie atskirą asmenį, bet ir apie visą tautą.

Man pasirodė labai įdomūs garsaus Dostojevskio dukters protavimai apie lietuvius ir lietuvybę apskritai. Turiu pažymėti, kad vakarų Europoje Dostojevskis labai populiarus. Čia mes vargu bau rasime inteligentą, kurs nežinotų Dostojevskio vardo ir reikšmės, kurs nebūtų jo raštų skaitęs. Universitetų profesoriai, skaitydami psychologijos lekcijas, nuolat mini Dostojevskį, aiškina jo sutvertų tipų psychologines savybes ir su pagarba atsiliepia apie jų autorių, kaipo apie žmogaus sielos žinovą. Šiuo žvilgsniu jį stato daug aukščiau už Tolstojų ir kitas rusų garsenybes. Dabar jį skaito net pranašu, kuris aiškiai įspėjo būsimą Rusijos revoliuciją ir jos pobūdį.

Ir štai, lietuviams nereiškiant jokių pretenzijų, toji literaturos — psychologijos garsenybė skelbiama esanti lietuvių tautos vaisius! Garsiojo Dostojevskio duktė Liubov, kaip ji prancūziškai save vadina — Aimee, dabar iš Rusijos pabėgusi vakarų Europon, paduoda savo tėvo trumpą biografiją, kurioje ji įrodinėja Dostojevskio lietuvišką kilmę, aiškina su tuo surištą jo būdą ir pačią kūryba.

Jau pereitų metų gruodžio mėnesy „Revue des deux Mondes" įdėjo trumpą tos biografijos apžvalgą, pažymėdamas tarp kito ko, kad visos Dostojevskio kurinių savybės, kuriomis taip stebisi, yra tai jo lietuviško kilimo padaras. Siemet, klausydamas psychologijos paskaitų, tankiai girdžiu minint Dostojevskį, kaipo be galo gilų psychologą. Prisiminiau „Revue des deux Mondes'o" apžvalgą ir įsigijau pati Dostojevskio dukters veikalą. Godžiai jį, kaipo lietuvis, perskaičiau, šale nuolatinių įrodinėjimų Dostojevskio lietuvybės radau ir šiaip daug įdomių nusakytų apie pačius lietuvius. Su dauguma jų galima pilnai sutikti, kiti kiek abejotini. Bet man čia nerūpi jų skirstymas ir kritingas, įvertinimas — aš tik noriu su jais supažindinti plačią Lietuvos visuomenę. Tarp kito ko manau, kad savo pagrinde Dostojevskio duktė neklysta, kad jos tėvas tikrai iš lietuvių kilęs. Iš savo pusė mes lietuviai tik galime didžiuotis turį savo tautoje tokių pajėgų, kurios išaugina vyrus a la Dostojevskis, Mickevičius. Tai mums priduos energijos ištvermingai laikytis politinių verpetų neramumuose ir drąsiai eiti į ateitį. Dabar pažiūrėkime ką Dostojevskio duktė kalba apie lietuvius ir Lietuvą apskritai?

— Rusija ilgai buvo po totorių jungu, sako Dostojevskio duktė, ir todel žymiai sumongolėjo. Lietuva gi labai normanizavo normanai, kurie Nemunu ir Dnieprų vedė prekybą su Graikija. Kraštas buvo pasidalinęs į daugybę kunigaištijų, gyventojai buvo lietuviai, valdovai — normanai. Lietuvoje buvusi pavyzdinga tvarka, kad kaimynai slavai jai net pavydėję. Jie pasiuntę delegaciją į Lietuvą, kuri normanų kunigaiščiui Riurikui pasiūlė didžiojo kunigaikščio vainiką.

Lietuvoje apsistoję normanai nesišalino nuo vietinių gyventojų. Jie noriai vedė lietuvaites ir susimaišė su aborigenais. Normanų kraujas suteikė iki šiam laikui nežymiems lietuviams tiek pajėgų, kad jie sumušė totorius, rusus, ukrainiečius, lenkus ir vokiečių ricierius.

— Taip įdomi ir plati Lietuvos istorija, tęsia toliau Dostojevskio duktė, turėjo daug įtakos į Dostojevskio talento išsivystymą. Jo veikaluose rasime visų metamorfozų pėdsakų, kurias Lietuva pergyveno šimtmečių bėgyje.

— Suprantama, kad Lietuva, savo tautos žiedus atidavusi kitoms, jau negali tapti didele valstybe. Iš tikrųjų, jokia kita tauta nepadarė tiek daug slavų valstybių civilizacijai kaip maža Lietuva. Kitos tautos dirbo pačios sau, savo pačių garbei; Lietuva savo dvasios žiedus pavedė savo kaimynams. Lenkija, Ukraina ir Rusija to dar nesupranta ir yra nedėkingos. Bet ateis ta diena, kad jos aiškiai pamatys, kaip baisiai jos nusidėjo prieš kuklę ir tylinčią Lietuvą.

Aiškindama Dostojevskio būdą Liubov Dostojevskaitė sako: „Gali būti, kad mano tėvukas nuošaliai laikėsi nuo maskviečių dėlei tos nedrąsos, kurios turi dauguma lietuvių. Šis pastebimas lietuvių nedrąsumas turbūt priklauso nuo jų gyvenamų vietų. Rusai ir ukrainiečiai būdami patogesnėse vietose, galėjo įsisteigti didelių kaimų, lengviau susisiekti su miestais, tenai plačiau susitikti su kitais gyventojais. Lietuvos neįžengiamos girios ir balos trukdė didesnių kaimų įsikūrimą. Jei rasti patogesnės žemės mažį sklypai buvo oazomis kaimų įsikūrimui, tai tie kaimai buvo nedideli, toli vienas nuo kito, susisiekimas tarp jų buvo sunkus, ko dėliai lietuviai atprato nuo savo kaimynų lankymo, tapo nedrąsus su žmonėmis. Šį charakterio yda, kuri išsidirbo per ištisus šimtamečius, reikalauja taip pat šimtmečių, kad išsilyginti, nors jau seniai gyvena kitokiose gyvenimo sąlygose. Lietuviai niekad neužmiršta savo girių; jie jas aistringai myli ir dabar. Dostojevskis savo „Rašytojo dienine" rašo sekančiai: „Per visą gyvenimą mylėjau aš miška su jo grybais, vaisiais, vabždžiais, paukščiais ir voverėmis, aistringai mylėjau aš jo lapų drėgną kvepėjimą. Net dabar, kaip aš šitą rašau, aš kvėpuoju beržų kvepėjimą".

Bendrai lietuviai yra puikus savo žmonų vyrai ir šeimų tėvai. Tiktai savame lizde jie gerai jaučiasi. Bet del šios meilės stengiasi savo žmonas ir vaikus nepalikti kitų įtakoje.

Tiktai po 40-tų metų Dostojevskis labiau susiartino su rusais. Rusai ieško jo draugavimo ir jį saugoja. Ir po jo mierties jie taip pat jį budriai saugoja. Kada tik aš kalbu apie mūsų šeimos lietuvišką kilmę, mano tautiečiai raukia kaktą ir nesusilaikydami atsako: „Bet užmirškite Jūs šią nelaimingą Lietuvą! Jau taip seniai Jūsų šeima ją apleido. Jūsų tėvas buvo rusas, rusiškiausis visų rusų. Niekas taip gerai Rusijos nesuprato kaip jis".

Aš juokiuosi tai matydama. Lietuva sudarė jo charakterį ir suformavo jo dvasią; Ukraina sužadino poeziją jo protėvių širdyse; visa tai užsidegė, kai šventoji Rosija į jo didelį genijų įmetė kibirkštį.

Rašydama apie Dostojevskio būdą ir palinkimus, jo duktė, mini, kad jis jau vėlesniais savo gyvenimo metais įsimylėjo į Korvin—Krukovskaitę, didelio Lietuvos bajoro dukterį. Korvinas sakydavosi kilęs iš pagoniškos Lietuvos karalių giminės. Jo jaunesnioji duktė Sofija, vėliau ištekėjusi už Kavaliausko, buvo paskirta matematikos profesoriu Stokholmo universite. Tai buvo pirmutinė moteris profesorius. Ji buvusi tikrai lietuvaitė. Su vyresniaja Korvino dukteria Dostojevskis buvo suėjęs į artymesnius santykius. Dostojevskio duktė mano, kad jos tėvas p-lę Korvin—Krukauskaitę aprašė Katės asmenyje, kuri buvo Dimitro Karamazovo sužiedotinė. Katė (Katarina) nėra rusė; ji yra grynai lietuviška mergaitė, išdidusi ir neprieinama (chaste); ji yra aukštos nuomonės apie šeimynos garbę: ji pasiaukauja, kad savo tėvo garbę apginti, ištikima savo pasižadėjimui kaipo sužiedotinė, taip pat savo misijai — išgelbėti Dimitrą Karamazovą, padedama jam pergalėti jo charakterio ydas. Rusų mergaitės daug primitingesnės. Rytų aistros, arba slaviškas gailestingumas pas jas nusveria visas kitas puses.

— Tiesa, kalba kitoje vietoje Dostojevskio duktė, kad lietuviai ilgai išlaiko savo jauną sielą. Sulaukę 50 metų jie gali kaip jaunikaičiai linksmintis ir į juos pažiūrėjus galima pasakyti, kad jų metų skaičius auga, bet jie nesensta.

Inrodinėdama Dostojevskio lietuvišką kilimą, jo duktė visur kuo geriausia atsiliepia apie lietuvius. Tiesa, kai kurie jos protavimai abejotini. Bet faktas lieka faktu, kad lietuviai iš savo tarpo davė daug dvasios galiūnų, kurie skaudaus likimo dėliai dirbo ne savo tautos garbei, bet svetimiems, tankiai nedėkingiems kaimynams. Sąlygoms atsimainius nėra ko abejoti, kad mūsų tautos žiedai jau puoš savuosius, kad mes tuojau pasijusime visų kultūringų tautų gerbiami draugai.

Heidelberge, 21. XI 21.

V. Gustainis. (Laisvėje).

VYTAUTAS BUILDING AND CONSTRUCTION CORPORATION

VYTAUTO BENDROVE

[STATYMUI IR MEDŽIAGOS PARŪPINIMUI].

Tavo pinigams gera apyvarta, viltis gerų nuošimčių.

Lietuvos žmonėms geras uždarbis ir reikalinga pagelba.

Lietuvos žmonių didžiausiu rupesčiu dabar yra, kaip atsistatyti karo metu išgriautus namus ir, kaip veikiaus parupinus ukei reikalingiausius daigtus — vežimus, ratus ir kitokius medžio išdirbinius.

VYTAUTO BENDROVE, inkorporuota Massachusetts valstijoje, jau suplianavo kaip pradėti savo išdirbystę Lietuvoje ir netrukus darbas bus pradėtas.

Insteigti fabrikas gaminimui įvairių rakandų, kurie nunai naujai valstybei labai reikalingi.

Intaisyti fabrikas naujų vagonų ir seniems taisyti, taipgi pagaminti medžiaga įvairių triobėsių statymui. Neužilgio jau reikės Bendrovei kviesti tūkstančiai darbininkų į darbą.

Negali but Lietuvoje kita kokia pramonė taip pelninga kaip medžio išdirbystė. Su kapitalu sykiu organizuojami amatninkai ir darbininkai, kad niekumet darbo nestokuotų.

Nelauk rytojaus, check'į ar money orderį siųsk šiandien.

Bendrovės kapitalas sparčiai auga ir neužilgio bus subranginti šėrai.

Amerikos lietuviams snaudžiant ir nenorint žinoti, kad medžio išdirbystė gali suteikti Lietuvos darbininkams milijonus dolerių pelno, svetimšaliai išnaudotojai skubina Lietuvos miškus kirsti ir leisti Nemunu medžius į užrubežį, kad ten darbininkai turėtų gerą uždarbį. Žinomas daugeliui amerikiečių lietuvių agronomas D. Pratapas rašo, kad keliaudamas Nemunu žiemą, vasarą ar rudenį regi, juog „Nemunas" nuklotas medžiais (rąstais) nuo Alytaus iki Jurbarko viena tiesiogine ir begaline paklode."

Sulyg p. Pratapą vien miškų prekyba Lietuvoje duotų didžiausią pelną ne vienai, dviem, bet dvidešimčiai bendrovių. Būtų, esą, didžiausias uždarbis dvidešimčiai bendrovių, jei anos, sukėlę kapitalą iš Amerikiečių lietuvių, užsiimtų kirtimu Lietuvos miškų ir leidimu nukirstų medžių (rąstų) Nemunu į užrubežį. Miškai, anot p. Pratapo, tai Lietuvos mainos.

Medžio išdirbystei per VYTAUTO BENDROVE augant, grynas pelnas teks lietuviams darbininkams. Visi jie turės savo teises VYTAUTO BENDROVEJE.

Susiorganizavus VYTAUTO BENDROVEI iš visų Amerikos naujokynių, daugybės įstojo į jos narius, pirkdami akcijas.

Patariame savo bendradarbiams akcijonieriams, kad dėtų pastangas, idant įtraukti į mūsų VYTAUTO BENDROVE ypač su didesniu kapitalu tautiečius. Lietuvoje dabar yra tik 2 mažos medžio išdirbimo Bendrovės. Anos uždirba po 100 procentų kas met už savo įdėtus pinigus.

Kaip veik VYTAUTO BENROVES bičiuoliai sudės nors 50.000. dolerių, tai galėsim tuojaus ką nors ir mūsų Vytauto Bendrovės vardu pradėti veikti.

Skubinkitės, kurie žadate VYTAUTO BENDROVES akcijas pirkti, pasiųst savo pinigus raštinės adresu.

VYTAUTO BENDROVES akcijos (šėrai) pardavinėjami (po 5 dolerius) vien lietuviams, ne mažiau kaip 5 ir nedaugiaus kaip 1000 kiekvienam.

VYTAUTO BENROVES akcijas galima gauti pas tos Bendrovės direktorius, teip gi pas VYTAUTO BENDROVES įgaliotus agentus arba tos Bendrovės raštinėje, kuri nuo liepos mėnesio yra Philadelphijoje po šiuo antrašu:

Vytauta Building & Construction Corporation

arba stačiai lietuviškai

Vytauto Bendrovė,

3654 Richmond St., Philadelphia, Pa.

Sekančias knyga patariame skaityti visiems lietuviams katalikams:

Jos gaunama mųs redakcijoje.

Apeig[illegible] Kymo katalikų Bažnyčios. Lenkiškai parašė kun. J. Lunkevičius. Vertė Gerutis. Antra laida. Shenandoah, Pa., 1[illegible]8 pusl. 60

Anta[illegible]ukas. Apysaka B. Pruso. Vertė Selimas. Antra laida. Shenandoah, Pa., 40 pusl. 15

Algimantas arba Lietuviai 13-ame šimtmetyje. Ištoriška apysaka. Parašė Dr. V. Piearis. Penki tomai. Shenandoah, Pa., 488 pusl. 2.50

Anima Vilis. Marės Radzevičiūtės apysaka. Jono Montvilos vertimas. Antra laida. Shenandoah, Pa., 162 pusl. 75

Bajoro Vuošvis. Apysaka iš lietuvių gyvenimo. Parašė Jonas Kmitas. Shenandoah, Pa., 63 pusl. 15

Biuroaratai. Apysaka iš paskutinių atsitikimų Lietuvoje. Parašė Jonas Kmitas. Shenandoah, Pa., 79 pusl. 25

Fab[illegible]ė arba Bažnyčia Katakumbose. Kardinolo Wiseman'o. Vertė Vytautas. Shenandoah, Pa. 354 pusl. 1.00

Gyvačių Karalius. ir kitos apysakėlės. Parašė Ksaveras Vanagėlis. Shenandoah, Pa,, 31 pusl. 10

Iš kelionės po Europą ir Aziją. Parašė Pranaičių Julė. Philadelphia, Pa., 380 pusl., 102 iliustracijos (paveikslai); 2.00
Audeklo apdarais 2.25
Skuros apdarais, paauksuotais kraštais 3.50

Iš daktaro pasakojimų. Rudens diena. Sulaukė. Parašė Satrijos Ragana. Shenandoah, Pa., 69 pusl 25

Išvakarės gret Lemano ežero. Parašė kun. M. Morauskis. Vertė Gerutis. Shenandoah, Pa., 172 pusl. 75

Išpažinties Istorija. Prancūziškai parašė kun. A. Guilloiss, vertė kun. A. M. Milukas. Antras leidimas Brooklyn, N. Y., 1916. 50

Kova ties Žalgiriais. Istoriška drama keturiuose aktuose. Parašė Savasis (Dr. V. Pietaris) Shenandoah, Pa, 31 pusl. 25

Kunigo gimine. Parašė J. Gerutis. Shenandoah, Pa., 68 pusl. 20

Kaip Elziutė praleido šv. Jono dieną. Parašė P. D. Shenandoah, Pa., 63 pusl. 20

Krasauninkas—Laižybos—Dievo žmonės. Parašė Ksaveras Vanagėlis. Philadelphia, Pa., 28 pusl. 10

Kardinolo Mercier gromata apie Patrijotizmą ir Išlaikymą 5

Kun. Dr. M. Gustaičio, Du laišku iš Kelionės 5

Kan. Dr. M. Gustaitis 5

Laisvės Metu. Apysaka iš paskutinių atsitikimų. Parašė Antanas. Seimai, 1908 m. 187 pusl. 75

Lietuviškas Albumas. Dalis I. Istoriškos ir šiaipjau Lietuvos vietos. Parenge ir išleido kun. A. Milukas Shenandoah, Pa., 75

Lietuviškas Albumas. Dalis II ir III. Lietuvos raštininkai, žymiasni vyrai ir typai. Parengė ir išleido kun. A. Milukas. 1.50

Lietuviškos Pasakos. Spaudon parengė Dr. J. Basanavičius. Didelio formato knyga, 262 pusl. 2.00

Laiškai iš Kelionės po Palestiną. Kaštais kun. Antano Miluko. Shenandoah, Pa. 94 pusl. 50

Moterystė ir šeimyna. Iš vokiškos kalbos vertė J. Gerutis. Philadelphia, Pa., 41 pusl. 50

Mūsų Socijalistai. Apysaka iš paskiausių Lietuvoje atsitikimų. Parašė Jonas Kmitas. Shenandoah, Pa., 57 pusl. 15

Melagių Dėdė. Vaizdelis iš Dzūkų gyvenimo. Parašė Ksaveras Vanagėlis. Shenandoah, Pa., 27 pusl., 1[illegible]

Mūsų Išganytojaus Jezaus Kristaus gyvenimas. Naujas pataisytas išleidimas. Shenandoah, Pa., 209 pusl., su paveikslas, 75

Nekaltybė. Iš vokiško vertė J. Gerutis. Shenandoah, Pa., 89 pusl. 25

Ne Mieste Laimė. Prancūziškai parašė Pierre L'Ermite. Lietuviškai vertė Pranaičių Julė. Shenandoah, Pa., 206 pusl. 1.00

Našlaičiai. Likimas tulos šeimynos. Vertė P. Str. Shenandoah, Pa., 81 pusl. 15

Pasikalbėjimas Giesmininko su Lietuva. Vyskupo A. Baranausko Eilės. Kaina .05

Pasakyk Matušei, Agnieška, [illegible]nt Garlaivio. Trįs Satrijos Raganos apysakėlės. 15

Prad[illegible]išplėtimos Katalikų Tikėjimo. Pa[illegible]ė Vyskupas M. Valančius. Reikalingiausia kiekvienam lietuviui katalikui k[illegible]ga. Shenandoah, Pa., 285 pusl. 1.00

Pak[illegible] Kun. J. Jurgeliu[illegible] Antras leidimas „Žvaigždė" skyriaus [illegible] Brooklyn, N. Y. [illegible]

Sv[illegible] [illegible] [illegible] [